

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 794. An pro concessione, præcipuè familiari dari & accipi quid possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

fuis decretis & textibus (quos legere est apud Reiffenst. *h. t. num. 7.*) Conciliorum recentiorum Rothomagensis de anno 1581. & Rhemensis de anno 1583, uti & Rituali Romano edito sub Paulo IV. unde ibi, ubi ejusmodi decreta synodalia extant, non licere sine expressa licentia Episcopi sepelire in Ecclesia mortuos, & intuitu eorum Decretorum Episcopos debere vigilare, ut in suis Diocesis tollatur istiusmodi abusus, addit Van Espen. *l. c.*

Quest. 792. Quibus locis competat jus sepulturae, ut ibidem defunctorum corpora sepeliri possint aut debeant.

R Esp. Tamesti jus hoc de jure communi antiquo competeret solis Ecclesiis Parochialibus, seu populum curamque & jus parochiale adeoque & intentionem fundatam habentibus, ita ut in iis earumve cœmiteriis omnes Parochiani sepeliri, non tantum possent; sed & deberent; nisi probaretur defunctum habere sepulchrum majorum, aut alibi sibi sepulturam elegisse. ut Arg. *c. 1. 3. 10. c. 2. in 6. h. t. cum communi Abb. in c. certificari. h. t. num. 7. c. 8. Sylv. V. sepultura. q. 3. Mol. tr. 2. de f. & f. D. 214. num. 71. Pirh. h. t. num. 29. non secus ac ibidem Sacramenta obire, verbum Dei audire, aliaque officia pastoralia recipere Parochiani debebant Arg. *Clement. §. verum. h. t.* his non obstante *v. ubicunque. caus. 13. q. 3.* de sumpto ex Concil. Tiburiens. statuente, ut si fieri posset, sepeliatur quis in Ecclesia Episcopali vel in Ecclesiis Monasteriorum, ubi religiosa degit congregatio; cum hic textus, ut Pirh. cum Abb. *in c. 3. h. t. not. 1.* intelligi debeat de Monasteriis habentibus populum. Nihilominus postmodum ex speciali Sedis Apostolica privilegio jus idem in suis Ecclesiis & cœmiteriis faculares & alio sepeliendi, concessum religiosis. Ac primò quidem Ordini Prædicatorum & Minorum S. Francisci, insertumque ipsi juri communi, nimirum per *Clem. 2. & Extrav. 2. h. t.* dein etiam Augustianis & Carmelitis aliisque Religiosis, partim per speciale quoque privilegium, et si id juri communi non insertum, per privilegiorum communicationem, ut videre est in *Compend. privileg. Societ. V. sepultura. Abb. in cit. c. certificari. num. 8. Mol. l. c. Pirh. num. 30. Donat. Tom. 3. prax. regular. tr. 9. q. 8. num. 2. Rodriq. Tom. 3. qq. regul. q. 58. a. 3.* Religiosis tamen invitis, vel sine expressa licentia superioris regularis fieri apud eos nequit hæc sepultura, aut celebrari processiones, funebria, & exequia, ob privilegia plurium Pontificum iis desuper concessa, de quibus vide Reiffenst. *h. t. n. 31.* quæ tamen facultas concedendi sepulturam in templis Societatis reservata est Generali ejusdem juxta institutum. De cætero privilegium hoc seu jus sepeliendi quibusvis locis in tota Ecclesia concedere potest solus Papa & Legatus de latere intra suæ legationis Provinciam. Pirh. *h. t. num. 31.* cum Barbof. *de off. paroch. c. 26. num. 9.* Episcopus quoque & quasi Episcopalem jurisdictionem exercens intra suam Dioccesim vel Territorium, sed non nisi iusta de causa & accedente consensu, utpote quo eget in expediendis arduis, quale quid est concessio dicti juris in præjudicium Ecclesiæ Parochialis, cui id aliàs privativè competeat, ut Pirh. *l. c.* cum Abb. & Molin. *ll. cit.**

Quest. 793. An & qualiter in istiusmodi locis habentibus jus vel privilegium sepeliendi defunctos stabilem quis sepulturam seu proprium sepulchrum habere possit, & ex cujus concessione.

1. R Esp. Ad primum: patet experienciã posse aliquem in dictis locis habere sepulchrum commune familiæ, pro se nimirum, uxore, liberis per lineam masculinam descendantibus; et si hæredes non sint: ita proprium (non quidem in hoc sensu, ut ipse dominium illius spatii sepulchralis habeat; cum loca sacra & religiosa esse nequeant in alicujus dominio; sed quòd in eo alius extraneus sepeliri non possit. Pirh. *n. 33. Navar. L. 3. conf. 1. h. t.* quod proinde familiare dicitur, seque non extendit ad affines & cognatos, quippe qui non domini esse dicuntur familiæ, ut Pirh. *n. 34. juxta L. familiare §. 1. seq. H. de Relig. & sumpt. funer. l. 4. c. 13. c. eod.* vel etiam habere potest sepulchrum hereditarium, pro se nimirum & hæredibus suis, et si hi extranei sint, duratque jus licitè ibidem sepeliendi solos, qui de familia aut hæredes sunt, quam diu tales supersunt, ita ut extinctã totã familiã aut hæredibus deficientibus, Ecclesia aut Prælatus illius concedere possit aliis. quin etiam ut Pirh. *num. 4.* citatis pro hoc Abb. *in c. penult. h. t. n. 5. Sylv. V. sepult. q. 2. dicto 3. Barbof. de off. Episc. c. 76. num. 12.*

2. R Esp. Ad secundum: Sepulchrum in dicto sensu proprium concedi non posse sine autoritate Episcopi, sed neque cum illa, sine consensu Capituli; eò quòd, licet per talem concessionem non transferatur rei seu loci ad sepulchrum deputati dominium, transferatur tamen usus illius, & jus sepeliendi, quod fieri nequit sine forma & solemnitate requisita ad alienationem rerum Ecclesiasticarum, id inquam astruit Pirh. *h. t. num. 33.* verum tamen non video, cur non & ipsi religiosi gaudentes dicto privilegio sepeliendi apud se defunctos concedere possint apud se sepulchrum proprium familiare pro se suisque de licentia suorum Superiorum regularium, puta Abbatis, Prioris, Generalis, accedente saltem consensu Capituli, si quod habent, absque recurso speciali ad Episcopum seu Ordinarium, pro ut ipsum expressè tradit Pirh. *n. 34.*

Quest. 794. An pro concessione sepulchri seu habenda in loco aliquo sepultura præcipuè familiari dari & accipi quid possit.

1. R Esp. Primò, secernendo certum à controversis: fundus necdum benedictus liberè emi ac vendi potest eo sine, ut in sepulturam fidelium benedicatur, aut etiam in eo jam consecrato sepulchrum & sepultura privata familiaris habeatur; locus siquidem ille secundùm se res est omnino temporalis & pretio æstimabilis, nec per hoc, quòd à privato deputetur pro habenda ibi sepultura magis definit esse profanus, quàm locus, quem quis pretio acquirit pro construenda in eo Ecclesia ac ita cum communi ac certa tenent Gl. *in c. abolenda h. t. V. Sepultura & Innoc. ibidem. num. 1. D. Th. 2. 2. q. 100. a. 4. ad 3. Suar. L. 4. de simonia. c. 14. num. 17.*

2. R Esp. Secundo: exigere, dare, accipere tantamquam pretium pro habenda sepultura in Ecclesia, commi-

cœmeterio, seu loco jam benedicto & auctoritate Episcopi in sepulturam fidelium deputato, tamen dominium dicti loci per hoc non acquiratur secundum dicta, illicitum esse, nulla suffragante in contrarium consuetudine, & tanquam Simoniacum, jure saltem Ecclesiastico, prohibitum. Arg. *C. abolendo b. t. C. non satis. C. ad Apostolicam de simonia.* tradunt Abb. *in cit. c. abolende num. 1.* Barbof. *ibid. num. 1.* & *in Trid. sess. 25. c. 13. de reform. num. 36.* Suar. *l. c. num. 19. & 20.* Pirh. *b. t. n. 37.* Wiestn. *num. 48.* Reiffenst. *num. 67.* & alii communiter. Possentamen aliquid temporale ob locum sepulturæ concessum liberaliter offerri Ecclesiæ ad conservationem, v. g. fabricæ illius aut cœmeterii, & oblatum accipi, admittitur communiùs, & pro eo Stru. *ad ff. de religios. & sumpt. fun. ib. 81.* citat Bonac. *th. mor. Vol. 2. tr. de contract. d. 3. q. 2. p. 4.* quin &, ubi talis consuetudo dandi viget, posse peti, absque tamen turpi exactione, imò Laicos ad talem consuetudinem observandam, peractis tamen prius officiis funeralibus cogi posse, tradunt Abb. *l. c. num. 7.* Sylv. *V. Simonia. q. 11. dicto 1.* Pirh. *num. 40. in fine.* Rodriq. *Tom. 3. qq. reg. q. 58. a. 2.* Reiffenst. *b. t. num. 67.* Arg. *c. 7. de simonia.* vide etiam Muller. ad Stru. *l. c. lit. y.*

3. Resp. Tertio: posse quoque tanquam pretium per contractum exigere & dari aliquid pro obtinendo loco sepulturæ digniore & honoratiore. v. g. prope Altare aut in Capella aliqua Ecclesiæ (absque tamen respectu ad illius loci majorem sanctitatem, aut percipiendum fructum spiritualem ampliorem occasione talis situationis, ut signatè Wiestn. *b. t. num. 49.*) aut etiam pro obligatione, non nisi ex certa familia defunctos ad talem locum vel facellum admittendi, probabiliter docent Rodriq. *l. c. Bellet. disquis. cler. p. 1. de cler. debitor. §. 3. num. 30.* Francif. *de Eccl. Cathed. c. 16. à num. 92.* Gonz. *in c. abolende. num. 7.* Barbof. *ibid. num. 7.* & *de off. paroch. c. 76. à num. ibid.* citatis pluribus aliis. Item Reiffenst. *num. 68.* Wiestn. *l. 1. & c.* eò quòd censent in hoc casu attendi & intendi solum honorem & præminentiam, quæ sit quid merè profanum & pretio æstimabile, ipsumque multò magis dici possit de dicta obligatione nullum alium in eo speciali loco sepeliendi, utpote quæ tali etiam loco est merè accidentalis. Et sic jus sepulchri acceptum solitariè pro dicta obligatione vendi posse sine simonia, satis probabiliter doceri à Suar. *Tom. 1. de relig. l. 4. de simon.* Sanch. *Tom. 1. consil. 3. du. 14. num. 1.* ait Delben. *de immunit. Eccles. c. 17. du. 14. num. 11.* Unde etiam expressè tradit Lotter. *de re benef. l. 2. q. 4. num. 11.* citatis pro hoc Navar. *de sepult. consil. 1. num. 1.* Garc. *de benef. p. 5. c. 9. n. 137.* Ledesm. *in sum. p. 2. tr. 12. concl. 34.* qui dicat esse communem Thomistar. nimirum posse Episcopum sine simonia ad solutionem certæ pecuniæ concedere locum talem honorificentiorum in Capella aliqua Ecclesiæ cum dicta obligatione seu exclusione aliorum quamvis addat Lotter. *num. 17. & seq.* non posse tale jus sepulturæ à privato, etiam, dum is illud tanquam fundator Capellæ acquisivisset, distrahi aut alienari cum dicta pactione sine simonia, de quo vide me in *foro benef. p. 2. q. 104. num. 1.* Fundantque se insuper citati AA. in praxi quotidiana, qua passim viri docti & timorati ex utroque clero, tam sæculari quàm regulari sine omni scrupulo paciscuntur exacto & accepto pretio de istiusmodi honoratioribus scientibus & tolerantibus ordinariis, qui omnes sine temeritate argui nequeant pravitate simoniacæ, ut ait Reiffenst. Nihilominus, non mi-

nus si non magis probabiliter, absolute contrarium tradit Pirh. *b. t. num. 38.* ex eo principio, quòd licet motivum extrinsecum ementis sit honor ille in æstimatione humana consistens, sit tamen quid connexum loco sacro, qui propter illum pretio comparatur, adeòque consequitur rem illam religiosam, & spiritualem, non secus ac honor humanus annexus dignitati & beneficio, qui proinde vendi non potest, nisi simul vendatur res ipsa spiritualis, unde jam etiam Pirh. non probat sententiam Suar. (cui etiam inhaerere videtur Delben. *l. c. num. 12.* ob rationem mox dandam ab eo) qua is. *l. c. n. 18.* docet, quòd, si quis habeat sepulchrum proprium suis sumptibus acquisitum vel constructum pro se suisque, non esse materiam Simonie, si vendatur quoad proprietatem juxta valorem fundi, & habito respectu ad solas expensas factas in adificationem sepulchri, quia sic non venditur benedictio loci, sed materiale illud, ad quod alia sequuntur, sicut & ratione dictæ materialitatis jure hereditario à parentibus ad filios transferri solet; cum tamen secundum quòd absolute astruunt Abb. & Innoc. *in c. penult. b. t. num. 4.* Laym. *in disp. can. de rebus Eccl. alien. tb. 71.* & dictum à nobis supra locus consecratus vel benedictus, vel deputatus auctoritate publicæ pro sepultura fidelium vendi non possit ob prohibitionem Ecclesiæ, quia in nullius privati est dominio; imò nec opponi possit, hac ratione non vendi jus spirituale sepulturæ, sed materiale cum hoc inseparabiliter sit connexum cum spirituali, adeòque vendi nequeat materiale, nisi etiam spirituale vendi censeatur. Arg. *c. 7. caus. 1. q. 7. de cetero non negabit.* Pirh. quòd cum Lotter. *l. c. n. 9.* admisi in *foro benef. l. c.* posse nimirum fundatorem de consensu Episcopi sibi, & successoribus patronis reservare in Ecclesia istiusmodi locum honorificentiorum, cum expressa lege, ne alius ibidem sepeliatur, quin & postmodum, dum antecederet seu in limine fundationis talis reservata facta non est, in extructa jam & consecrata Ecclesia talem locum cum dicta exclusione aliorum concedi illi ab Episcopo, saltem citra pactionem de danda pecunia, videtur esse extra dubium, quemadmodum etiam docet Pirh. *ad tit. de jure p. num. 73.* vendito fundo, in quo quis sepulchrum habet; ad quod non patet aditus per viam publicam, sed solum per illum fundum, qui sepulchri transire ad emptorem; cum jam nulli amplius sit usui vendenti, utpote qui ab emptore prohiberi potest, ne per fundum jam factum illius funus ullum inferatur. quin & habet *b. t. n. 39.* etsi seorsum vendi non possit jus sepulturæ, transire tamen cum hæreditate ad hæredes, intellige, dum sepultura est hæreditaria.

Quæst. 795. An & qualiter quis sibi eligere possit sepulturam.

REsp. Potest quilibet regulariter loquendo in quovis loco religioso, etiam, cui aliàs jus sepeliendi non competit, puta, etiam extra propriam parochiam in Capella aliqua non habente alias sepulturas, & in qua rarò vel nunquam Missæ celebrantur, etiam antiqua, quam jam alibi constitutam habuit, sepultura desertà, eligere, saltem de licentia eorum, ad quos locus talis privatus pertinet, ita cum communi Abb. *in c. 3. b. t. in fin.* Gonz. *ibidem. num. 9.* & alii apud Fagn. *in idem. c. 3. num. 1.* Pirh. *num. 17.* Reiffenst. *num. 40.* Arg. *c. 1. b. t.* ubi nulli tamen negamus propriam sepulturam & alienam. & *c. 2. b. t. in 6.* ubi: *Si quis antiqua dimissa novam etiam in loco minus religioso elegerit sepulturam, electionem*